

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 23 април 2015 г.
(OR. en)

8138/15

COPEN 93
EUROJUST 76
EJN 33

БЕЛЕЖКА

От:	Г-н Alfonso Dastis, посланик и постоянен представител, Постоянно представителство на Испания към Европейския съюз
Дата:	19 март 2015 г.
До:	Г-н Rafael Fernández-Pita y González, генерален директор, Съвет на Европейския съюз
Относно:	Нотификации от Испания във връзка с различни рамкови решения

Уважаеми господине,

В съответствие с искането, отправено от Министерството на правосъдието на Кралство Испания, и в резултат на приемането на Устройствен закон № 23/2014 от 20 ноември относно взаимното признаване на съдебни решения по наказателноправни въпроси в Европейския съюз, публикуван в Държавен вестник № 282 от 21 ноември 2014 г., Испания желае да направи приложените изявления във връзка със следните правни актове на Съюза:

Рамково решение 2002/584/ПВР, Рамково решение 2008/909/ПВР, Рамково решение 2008/947/ПВР, Рамково решение 2009/829/ПВР, Директива 2011/99/ПВР, Рамково решение 2003/577/ПВР, Рамково решение 2006/783/ПВР, Рамково решение 2005/214/ПВР, Рамково решение 2008/978/ПВР и Рамково решение 2009/299/ПВР.

(Учитив финал на писмото)

(подпис) Alfonso Dastis

ИЗЯВЛЕНИЯ, КОИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ НАПРАВЕНИ ОТ ИСПАНСКАТА ДЪРЖАВА
В РЕЗУЛТАТ НА ПРИЕМАНЕТО НА ЗАКОН № 23/2014 ОТ 20 НОЕМВРИ ОТНОСНО
ВЗАИМНОТО ПРИЗНАВАНЕ НА РЕШЕНИЯ ПО НАКАЗАТЕЛНОПРАВНИ ВЪПРОСИ В
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

**I.   Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно
европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки**

- В съответствие с член 34, параграф 2 от Рамковото решение, с настоящото Ви уведомяваме, че тези задължения са уредени в дял II от Закон № 23/2014.
- Член 6, параграф 3 от Рамковото решение изисква държавите членки да информират Генералния секретариат на Съвета относно съдебния орган, който е компетентен да издава европейска заповед за арест. Тази разпоредба е залегнала в член 35 от Закон № 23/2014, с който се определя съдията или съдът, които са разглеждали делото, за компетентни да издадат европейска заповед за арест, доколкото е уместно да се издаде такъв вид заповед, а централният съдия-следовател от Върховния съд на страната — за компетентен да приведе в изпълнение европейска заповед за арест. Когато заповедта се отнася до малолетно или непълнолетно лице, компетентен е съдията от Централния съд за малолетни и непълнолетни лица.
- Член 7, параграф 1 от Рамковото решение дава възможност за определяне като компетентен на централен орган. В член 6, параграф 3 от Закон № 23/2014 се предвижда Министерството на правосъдието да бъде централният орган, въпреки че то изпълнява само функциите, описани в член 7, параграф 1 (включително статистическата функция), но не и функциите, описани в член 7, параграф 2.
- Член 25, параграф 2 от Рамковото решение изисква държавите членки да уведомят Генералния секретариат на Съвета за определянето на органа, който отговаря за получаване на исканията за преминаване. Съответно, с член 27 от Закона се определя Министерството на правосъдието за компетентно да разрешава преминаването през територията на Испания на лице, което подлежи на предаване.

II. Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 година за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз

- В съответствие с член 29, параграф 2 от Рамковото решение, с настоящото Ви уведомяваме, че тези задължения са уредени в дял III от Закон № 23/2014.
- Член 2, параграф 1 от Рамковото решение изисква държавите членки да информират Генералния секретариат на Съвета кой орган е компетентен за целите на Рамковото решение. Член 64 от Закон № 23/2014 предвижда, че в тази област съдиите, отговарящи за изпълнението на присъди, са компетентни да изпращат съдебни решения, с които се налага наказание или мярка лишаване от свобода; а що се отнася до мерките, налагани съгласно Устройствения закон относно наказателната отговорност на децата, компетентни са съдиите, гледащи дела с участие на деца. В случай че срокът за изтърпяване на наказанието не е започнал да тече, компетентен орган ще бъде съдът, произнесъл присъдата на първа инстанция. Освен това Централният наказателен съд ще бъде компетентен да признава и да разпорежда изпълнението на съдебни решения, с които се налага наказание или мярка лишаване от свобода. Накрая, централните съдии, отговарящи за изпълнението на присъдите, ще бъдат компетентни да извършват действия за привеждане в изпълнение на посочените по-горе решения. Съдията от Централния съд за малолетни и непълнолетни лица ще бъде компетентен по отношение на съдебни решения, свързани със задържане под стража на малолетни и непълнолетни.
- В съответствие с член 23, параграф 3 от Рамковото решение Испания информира Генералния секретариат на Съвета, че член 17 от Закон № 23/2014 предвижда да не е задължително съдебното решение, на което се основава удостоверението, да бъде получено в превод на испански език, без с това да се засяга възможността съдебният орган да поиска то да бъде преведено, когато счете, че това е от първостепенно значение за привеждане в изпълнение на решението.

III. Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 година за прилагане на принципа на взаимното признаване към съдебни решения и решения за пробация с оглед на надзора върху пробационните мерки и алтернативните санкции

- В съответствие с член 25, параграф 2 от Рамковото решение, с настоящото Ви уведомяваме, че тези задължения са уредени в дял IV от Закон № 23/2014.
- Член 3, параграф 1 от Рамковото решение изисква държавите членки да информират Генералния секретариат на Съвета кои са органите, компетентни да действат в съответствие с Рамковото решение. Поради това, с член 95 от Закон № 23/2014 се определя съдията или съдът, които са ръководили привеждането в изпълнението на съдебно решение или решение за пробация, като компетентни за издаване на решението за пробация. Освен това Централният наказателен съд е органът, който е компетентен да признае и нареди изпълнението на съдебно решение за пробация, изпратено от компетентния орган на друга държава — членка на Европейския съюз. Когато заповедта се отнася до малолетно или непълнолетно лице, компетентен ще бъде съдията от Централния съд за малолетни и непълнолетни лица.
- Член 5, параграф 4 от Рамковото решение изисква от държавите членки да декларират пред Генералния секретариат на Съвета условията, при които нейните компетентни органи, по искане на осъденото лице, могат да дадат съгласието си за изпращането до друга държава членка (различна от държавата членка, в която осъденото лице обичайно пребивава) на съдебно решение и когато е приложимо — на решение за пробация. В съответствие с това задължение, член 102 от Закон № 23/2014 постановява, че когато осъденото лице не пребивава законно и обичайно в Испания, Централният наказателен съд, който получава искане да се съгласи решението за пробация да бъде препратено на издаващия орган, може да даде съгласието си само ако са изпълнени условията, съдържащи се в член 101, параграф 2, буква б). От своя страна тази разпоредба предвижда, когато осъденото лице не пребивава законно и обичайно в Испания, съдебните решения за пробация да могат да се признават само ако негови родственици по възходяща или низходяща линия, братя и сестри или съпруг(а), или лице, с което то се намира в отношения с аналогичен характер, пребивават законно и обичайно в Испания от най-малко пет години, с допълнителното условие осъденото лице да си е осигурило трудов договор или да е поискало решението за пробация да се изпълнява в Испания.

- Член 14, параграф 6 от Рамковото решение дава възможност на държавите членки за нотифициране на условията, при които те могат да откажат да поемат отговорността за приемане на определени последващи решения, когато действат като изпълняваща държава. В това отношение, по силата на член 106, параграф 1 от Закон № 23/2014, Испания заявява, че издаващият орган, а не отговарящият за привеждането в изпълнение испански съд, ще бъде компетентен за постановяване на последващи решения във връзка с трите възможни случая, посочени в член 14, параграф 3 от Рамковото решение.

IV. Рамково решение 2009/829/ПВР на Съвета от 23 октомври 2009 година за прилагане между държавите-членки на Европейския съюз на принципа за взаимно признаване към актове за налагане на мерки за процесуална принуда като алтернатива на предварителното задържане

- В съответствие с член 27, параграф 2 от Рамковото решение, с настоящото Ви уведомяваме, че тези задължения са уредени в дял V от Закон № 23/2014.
- В съответствие с предвиденото в член 6, параграф 1 от Рамковото решение задължение за нотифициране на компетентните органи, с настоящото Ви уведомяваме, че въз основа на член 111 от Закон № 23/2014, органите, компетентни да издадат решение за мерки, алтернативни на предварителното задържане, са съдиите или съдилищата, издали решението за пускане под гаранция на засегнатото лице по време на наказателното производство. От друга страна, органите, които са компетентни за признаване и привеждане в изпълнение на съдебно решение за мерки, алтернативни на предварителното задържане, са съдии-следователите или съдиите в областта на насилието срещу жени по мястото, където съответното лице има установено местожителство, според типа престъпление, за което тези органи са компетентни. В съответствие с член 7, параграф 3 от Рамковото решение и в съответствие с член 6, параграф 3 от Закон № 23/2014, Министерството на правосъдието ще бъде централният орган за целите на член 7, параграф 1 от Рамковото решение.
- Член 8, параграф 2 от Рамковото решение задължава държавите членки да изпращат уведомление за допълнителните мерки за процесуална принуда, върху които са готови да извършват надзор. Информираме Ви, че съгласно член 110 от Закон № 23/2014, ние сме готови да поемем следните допълнителни надзорни задължения:

- а) изключване на лицето от участие в определени професии или дейности, свързани с предполагаемото извършено престъпление;
  - б) задължение лицето да не управлява моторно превозно средство;
  - в) задължение да се внесе определена парична сума или да се даде друг вид гаранция, която да бъде предоставена или на определен брой вноски, или наведнъж изцяло;
  - г) задължение лицето да се подложи на медикаментозно лечение или на лечение за зависимост;
  - д) забрана за притежаване или носене на оръжия или други конкретно определени предмети, свързани с нарушението, което се преследва по съдебен път.
- Член 9, параграф 4 от Рамковото решение изисква от държавите членки да декларират пред Генералния секретариат на Съвета условията, при които компетентните органи на дадена държава членка могат, по искане на заинтересованото лице, да дадат съгласието си за изпращането на друга държава членка (различна от държавата членка, в която осъденото лице обичайно пребивава) на съдебни решения относно мерки за процесуална принуда.
- В съответствие с това изискване, в член 112 от Закон № 23/2014 се предвижда компетентният съдия или съд да препрати решението за мерки, алтернативни на предварителното задържане, на компетентния орган на държавата членка, в която е налице едно от следните обстоятелства:
- а) заинтересованото лице пребивава законно и обичайно в изпълняващата държава и е съгласно да се завърне в тази държава;
  - б) заинтересованото лице иска да отиде в държава, различна от тази, в която обичайно пребивава, и компетентният орган на тази държава членка дава съгласието си за искането.
- По силата на член 21, параграф 3 от Рамковото решение, с настоящото Испания уведомява, че ще е приложим член 2, параграф 1 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки.

V. Директива 2011/99/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно европейската заповед за защита

- В съответствие с член 21, параграфи 1 и 2 от Директивата, с настоящото Ви уведомяваме, че тази директива е транспонирана посредством дял VI от Закон № 23/2014.
- В съответствие с изискванията на член 3, параграф 1 от Директивата, с настоящото Ви уведомяваме, че за целите на тази директива, органите, компетентни да издават и изпращат европейска заповед за защита, ще бъдат съдиите или съдилищата, които водят наказателното производство, в което е издадено решението за приемане на мярка за защита. В допълнение, органите, компетентни да признават и изпълняват европейската заповед за защита, са съдии-следователите и съдиите по въпросите на насилието срещу жени по мястото, в което пребивава или възнамерява да пребивава жертвата, без да се засягат разпоредбите на член 4. Въпреки това, когато бъдат постановени решенията за пробация или за мерки, алтернативни на предварителното задържане, същият съдия или съд, които вече са признали и изпълнили тези решения, ще бъдат компетентни да признаят и изпълнят европейската заповед за защита.
- В съответствие с член 4, параграф 3 от Директивата и в съответствие с член 6, параграф 3 от Закон № 23/2014, Министерството на правосъдието ще бъде централният орган за целите на член 4, параграф 1 от Директивата.

VI. Рамково решение 2003/577/ПВР на Съвета от 22 юли 2003 година за изпълнение в Европейския съюз на решения за обезпечаване на имущество или доказателства

- В съответствие с член 14, параграф 2 от Рамковото решение, с настоящото Ви уведомяваме, че тези задължения са уредени в дял VII от Закон № 23/2014.

VII. Рамково решение 2006/783/ПВР на Съвета за прилагане на принципа за взаимно признаване на решения за конфискация

- В съответствие с член 22, параграф 2 от Рамковото решение, с настоящото Ви уведомяваме, че тези задължения са уредени в дял VIII от Закон № 23/2014.
- Член 3, параграф 1 от Рамковото решение изисква държавите членки да информират Генералния секретариат на Съвета кой е органът, компетентен за целите на Рамковото решение. Съгласно член 158 от Закон № 23/2014, органите, отговарящи за издаването на решение за конфискация, са наказателните съдилища или съдиите, които ръководят изпълнението на присъди в случаите, когато конфискацията на имуществото е наложена като допълнителна последица. Органът, компетентен да признае и изпълни решението за конфискация, е наказателният съд по мястото, в което се намира имуществото, което трябва да бъде конфискувано. В случай че се промени местонахождението на имуществото, това няма да доведе до загуба на компетентността на наказателния съд, който е разпоредил признаването и изпълнението на решението за конфискация, изпратено на Испания. Ако удостоверение е издадено във връзка с няколко имущества, намиращи се в различни съдебни райони, наказателният съд, който първи получи удостоверението и в чийто район е разположено най-малко едно от тези имущества, ще бъде компетентен да ръководи конфискацията и на останалите. Ако на издаващия орган не е известно местонахождението на имуществото, което подлежи на конфискация, но в удостоверението е посочено местоживеенето или мястото на регистрираното седалище на лицето, по отношение на което е постановено решението, наказателният съд по местоживеенето или по мястото на регистрираното седалище ще бъде компетентен, дори и ако впоследствие се окаже, че имуществото се намира в друг район или че лицето се е преместило. Ако едно единствено удостоверение е издадено по отношение на няколко лица с местожителства на няколко различни места на територията на Испания, наказателният съд, който първи получи удостоверението и в чийто район се намира най-малко едно от тези местожителства или регистрирани седалища, ще бъде компетентен да ръководи и конфискацията, разпоредена по отношение на останалите лица, посочени в удостоверението.
- В съответствие с член 7, параграф 5 от Рамковото решение и с член 170, параграф 1, буква б) от Закон № 23/2014, компетентният наказателен съд ще откаже да признае и да изпълни решение за конфискация, издадено по силата на разширените правомощия за конфискация, посочени в член 2, буква г), подточка iv) от Рамковото решение, когато счете, че това решение е несъвместимо с основните права и свободи, признати от Конституцията на Испания.

VIII. Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 година относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции

- В съответствие с член 20, параграф 5 от Рамковото решение, с настоящото Ви уведомяваме, че тези задължения са уредени в дял IX от Закон № 23/2014.
- В съответствие с член 2, параграф 1 от Рамковото решение, Ви уведомяваме, че по силата на член 174 от Закон № 23/2014, органът, компетентен да издаде решение за налагане на финансова санкция, която да бъде платена от физическо или юридическо лице, разполагащо с имущество или получаващо доходи в друга държава — членка на Европейския съюз, ще бъде наказателният съд, който е компетентен да го изпълни в Испания.

Органът, компетентен за признаване и изпълнение на решение, с което се налага финансова санкция, е:

- а) в основния случай — наказателният съд по мястото, където пребивава осъденото лице, или ако лицето е юридическо — мястото, където се намира регистрираното му седалище;
- б) като алтернатива — наказателният съд по мястото, където се намира някое от недвижимите имущества, собственост на физическото или юридическото лице, за които се отнася финансовата санкция;
- в) и накрая — наказателният съд по мястото, където се намира някой от източниците на доходи в Испания на осъденото лице.

В случай че някое от тези обстоятелства се промени в резултат от промяна на местоживеенето или на регистрираното седалище на осъденото лице, продажба на недвижимото имущество или промяна на източниците на доходи на осъденото лице, това няма да доведе до загуба на компетентността на наказателния съд, който е разпоредил признаването и изпълнението на изпратеното до Испания решение, с което се налага финансова санкция.

В случай че едно единствено удостоверение се отнася до няколко лица и че едно от тях отговаря на един от критериите, установени в този раздел, компетентният наказателен съд ще може да поеме отговорност за изпълнението на решението по отношение на всички осъдени лица, без да е необходимо да се разделя единственото решение за налагане на санкция, която да бъде платена от няколко лица.

- В съответствие с член 2, параграф 2 от Рамковото решение и в съответствие с член 6, параграф 3 от Закон № 23/2014, Министерството на правосъдието ще бъде централният орган, отговарящ за оказване на съдействие на съдебните власти.

IX. Рамково решение 2008/978/ПВР на Съвета от 18 декември 2008 година относно европейската заповед за предаване на доказателства с цел получаване на предмети, документи и данни, които да се използват в производства с наказателен характер

- В съответствие с член 23, параграф 2 от Рамковото решение, с настоящото Ви уведомяваме, че тези задължения са уредени в дял X от Закон № 23/2014.
- В съответствие с член 3 от Рамковото решение, член 188 от Закон № 23/2014 предвижда, че в Испания органите, отговарящи за издаване на европейски заповеди за предаване на доказателства, са съдиите или съдилищата, разглеждащи делата, за които е необходимо да бъдат получени документите, предметите или данните, както и прокурорите, водещи следствените производства, за които е предназначена заповедта.

Прокуратурата също е орган, компетентен да признае или изпълни европейска заповед за предаване на доказателства, при условие че може да получи предметите, документите или данните, без да предприема мерки, ограничаващи основните права.

В противен случай, когато прокуратурата счете, че трябва да откаже да признае или изпълни европейската заповед, компетентният орган ще бъде съдия-следователят по мястото, в което се намира някой от предметите, документите или данните, които заповедта има за цел да осигури.

В случай че се промени местонахождението на предметите, документите или данните, това няма да доведе до загуба на компетентността на прокуратурата или на съдия-следователя, които са разпоредили признаването и изпълнението на европейската заповед за предаване на доказателства, изпратена на Испания.

Ако удостоверение е издадено във връзка с няколко предмета, документа или данни, намиращи се в различни съдебни райони, прокуратурата или съответно съдия-следователят, който е получил пръв удостоверението и в чийто район се намира най-малко един от тези предмети, документи или данни, ще бъдат компетентни да ръководят осигуряването и на останалите.

- В съответствие с член 8, параграф 2 от Рамковото решение и в съответствие с член 6, параграф 3 от Закон № 23/2014, Министерството на правосъдието ще бъде централният орган, отговарящ за оказване на съдействие на съдебните власти.
- Член 23, параграф 3 от Рамковото решение изисква държавите членки да направят декларация, ако основанията за отказ да се признае или изпълни европейската заповед, предвидени в член 13, параграф 1, буква е) от Рамковото решение, бъдат въведени в националното им право. Ето защо заявяваме, че и двете основания са въведени в испанското право посредством член 32, параграф 3 и член 198, параграф 1, буква г) от Закон № 23/2014.

Х. Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 година за изменение на рамкови решения 2002/584/ПВР, 2005/214/ПВР, 2006/783/ПВР, 2008/909/ПВР и 2008/947/ПВР, с което се укрепват процесуалните права на лицата и се насърчава прилагането на принципа за взаимно признаване на решения, постановени в отсъствието на заинтересованото лице по време на съдебния процес

- В съответствие с член 8, параграф 6 от Рамковото решение, с настоящото Ви уведомяваме, че тези задължения са уредени в членове 33 и 49 от Закон № 23/2014.